

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 36/2013
17.04.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Gligorijevića, predsednika veća, Veska Krstajića, Biljane Sinanović, Bate Cvetkovića i Dragiše Đorđevića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog R.T., zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika i dr., odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 258/13 od 08.04.2013. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Novom Sadu Kv 1581/12 od 19.11.2012. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 2883/12 od 28.12.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 17.04.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 258/13 od 08.04.2013. godine, kao osnovan, pa se PREINAČUJU pravnosnažna rešenja Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 2883/12 od 28.12.2012. godine i Višeg suda u Novom Sadu Kv 1581/12 od 19.11.2012. godine u stavu dva izreke, tako, što se prema R.T., osuđenom pravnosnažnom presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1717/09 od 28.05.2009. godine, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci, oslobođen prvostepenim rešenjem izrekom pod 1) od izvršenja dela kazne u trajanju od jedanaest meseci i tri dana,

- određuje da ima izvršiti ostatak kazne, od dve godine šest meseci i dvadeset sedam dana

računajući od stupanja na izdržavanje kazne, odnosno, od dana 14.09.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Višeg suda u Novom Sadu Kv 1581/12 od 19.11.2012.godine, osuđeni R.T. izrekom, pod 1) oslobođen je, od izvršenja dela kazne u trajanju, od 11 meseci i 3 dana, a izrekom, pod 2) odlučeno je, da se ima izvršiti ostatak kazne od 2 godine 8 meseci i 27 dana, računajući od stupanja na izdržavanje kazne, odnosno, od dana 14.09.2010. godine.

Rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 2883/12 od 28.12.2012. godine, odbijena je kao neosnovana, žalba Višeg javnog tužioca u Novom Sadu, izjavljena protiv rešenja Višeg suda u Novom Sadu Kv 1581/12 od 19.11.2012. godine.

Protiv navedenih rešenja Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 258/13 od 08.04.2013. godine, zbog povrede krivičnog zakona člana 369. tačka 4. ZKP, u vezi odredbe člana 3. i člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji sa predlogom, da se zahtev uvaži i preinači rešenje Višeg suda u Novom Sadu Kv 1581/12 od 19.11.2012. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 2883/12 od 28.12.2012. godine, tako, što će se osuđeni R.T., osloboditi od izvršenja jedinstvene kazne na koju je osuđen presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.I broj 1717/09 od 28.05.2009. godine u skladu sa odredbom člana 3. i člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanim rešenjima, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 258/13 od 08.04.2013. godine, ukazuje, da je pravnosnažnim rešenjima učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. u vezi odredbe člana 3. i člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji.

Iz spisa predmeta proizilazi, da je pravnosnažnom presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1717/09 od 28.05.2009. godine, R.T. osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od tri godine i šest meseci.

Odredbom člana 3. Zakona o amnestiji, propisano je, da se pravnosnažno osuđena lica kojima je izrečena jedinstvena kazna zatvora oslobađaju od izvršenja jedinstvene kazne za procenat oslobođenja od izvršenja kazne propisane ovim zakonom, prethodno utvrđene pojedinačne kazne za krivična dela obuhvaćena ovom amnestijom.

Primenjujući Zakon o amnestiji, prvostepeni sud je na osnovu člana 7. istog zakona, osuđenog R.T. oslobodio od izvršenja, od po 25% pojedinačno utvrđene kazne i prvostepenim rešenjem oslobodio ga od izvršenja dela kazne u trajanju, od 11 meseci i 3 dana.

Međutim, pravilnom primenom odredbe člana 3. u vezi člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji, osuđenog R.T., trebalo je osloboditi od izvršenja 25% pojedinačno utvrđenih kazni, što u konkretnom slučaju od kazne utvrđene za krivično delo iz člana 246. stav 1. KZ, od tri godine, iznosi 9 meseci, a od kazne utvrđene za krivično delo iz člana 323. stav 1. KZ, od 8 meseci, iznosi 2 meseca, što ukupno iznosi 11 meseci.

Imajući u vidu, da je prvostepenim rešenjem u stavu jedan, osuđeni oslobođen od izvršenja dela kazne u trajanju, od 11 meseci i 3 dana, a protiv tog rešenja je odbijena molba Višeg javnog tužioca u Novom Sadu od strane Apelacionog suda u Novom Sadu, to su prvostepeni i drugostepeni sud povredili krivični zakon iz člana 369. tačka 4. ZKP, u vezi člana 3. i člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji, u korist osuđenog, koju povredu je Vrhovni kasacioni sud samo konstatovao ne dirajući u pravnosnažno rešenje u odnosu na izreku pod 1.

Prema tome, kako je osuđeni R.T., presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.I 1717/09 od 28.05.2009. godine, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od tri godine i šest meseci, pravilnom primenom Zakona o amnestiji, trebalo je utvrditi da treba da se izvrši ostatak kazne, od 2 godine i 7 meseci, a ne 2 godine 8 meseci i 27 dana, kako je utvrđeno u izreci, pod 2 prvostepenog rešenja.

S obzirom na navedeno, Vrhovni kasacioni sud je imajući u vidu navode zahteva javnog tužioca u kojima ističe povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. u vezi člana 3. i člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji, na štetu osuđenog u odnosu na stav dva, te da je konstatovana navedena povreda u stavu jedan prvostepenog rešenja, pa polazeći od navedenog, preinačio je prvostepeno rešenje u odnosu na stav dva, tako, što je odredio, da se ima izvršiti ostatak kazne u trajanju, od 2 godine 6 meseci i 27 dana, računajući od stupanja na izdržavanje kazne, odnosno, od dana 14.09.2010. godine.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08), i člana 24. stav 7. ZKP, a primenom člana 425. stav 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud, je odlučio, kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

Mila Ristić,s.r.

- sudija

Predrag Gligorijević,s.r.